

110. De oude man en de zee

“Kjzangers” 12 juni 2024

1. De middagzon scheen op zijn bruine huid,
zijn strohoed was hem veel te groot.
Hij sliep languit en zag er vredig uit,
hij had geen huis alleen een boot.
En zo velen bleven even naar hem kijken
en zo velen hadden graag met hem geruild.

Refrein:

De oude man en de zee, daar waar de tijd,
zo traag in eeuwigheid verglijdt.
Op hun eiland met de golven mee
De oude man en de zee, blijven voortaan
mij steeds spontaan voor ogen staan.
Afscheid nemen viel voor mij niet mee.
De oude man en de zee.

2. De avond bracht ik altijd bij hem door,
zijn wijn en vis was ook voor mij.
De oude liedjes zong hij mij dan voor,
de avond ging te gauw voorbij.
En zijn net was altijd voller dan bij and'ren,
maar de meeste vissen liet hij toch weer vrij.

Refrein:

3. De zomersproeten zijn nu van m'n huid,
verbleekt, ze zijn bijna vervaagd.
De oude man verdween en ook zijn schuit,
vergeefs heb ik naar hem gevraagd.
Hij was samen met z'n schip in zee verzonken,
want hij bracht voor één keer teveel vissen mee.

Refrein:

**De oude man en de zee, daar waar de tijd,
zo traag in eeuwigheid verglijdt.**

**Op hun eiland met de golven mee;
de oude man en de zee, blijven voortaan
mij steeds spontaan voor ogen staan.**

Warm omarmd nu rustend mét z'n twee.

De oude man en de zee.

Warm omarmd nu rustend mét z'n twee.

De oude man en de zee.